

Aaron and Miriam grumble against their brother Moses. Miriam gets struck with leprosy, but Aaron get's off free. Is that fair?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Beha'alotcha** (בהעלותך | When you set up)
- **Torah:** Numbers 8:1-12:15
- **Haftarah:** Zechariah 2:14-4:7
- **Gospel:** Luke 17:11-18:14

Why Wasn't Aaron Punished?

So Miriam was shut up outside the camp for seven days, and the people did not move on until Miriam was received again. (Numbers 12:15)

Even Aaron and Miriam were not above the sin of grumbling. Numbers 12:1-2 relates a few details about their complaint against Moses. Apparently they had something against Moses because of the Cushite woman he had married. (The Torah does not tell us the details of their gripe, but people are often irritated by their sibling's spouses.)

The complaint against Moses had to do with his role as leader over the assembly. Both Miriam and Aaron were prophets in their own right. They had both personally received prophecies from God. They began to resent Moses' sole leadership over the assembly. "Has the LORD indeed spoken only through Moses? Has He not spoken through us as well?" (Numbers 12:2), they asked.

Miriam and Aaron assumed that no one could hear their private conversation. It was their own private gripe against their brother. They forgot that God could hear. The Torah says, "And the LORD heard it" (Numbers 12:2).

How many times do we indulge in similar "private" conversations, forgetting that God is listening? A person should always remember that his words are heard and recorded in heaven: *"But I tell you that every careless word that people speak, they shall give an accounting for it in the day of judgment. For by your words you will be justified, and by your words you will be condemned."* (Matthew 12:36-37)

The LORD struck Miriam with leprosy as a punishment for speaking evil speech against her brother. Moses immediately interceded on her behalf with a short, urgent prayer. The LORD relented and removed the leprosy, but Miriam still had to be put outside of the camp for seven days until she was ritually fit again.

The most puzzling thing about the story is why Miriam was smitten with leprosy while Aaron was

Aäron en Miriam mopperen tegen hun broer Mozes. Miriam wordt met melaatsheid geslagen, maar Aäron komt er zomaar van af. Is dat eerlijk?

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Beha'alotcha** (בהעלותך | Wanneer gij opstelt)
- **Torah:** Numeri 8:1-12:15
- **Haftarah:** Zachariah 2:14-4:7
- **Gospel:** Lucas 17:11-18:14

Waarom werd Aaron niet gestraft?

Dan wordt Miriam uitgesloten, zeven dagen buiten de legerplaats; de gemeente is niet opgebroken voordat Miriam zich er bij gevoegd had. (Numeri 12:15)

Zelfs Aäron en Miriam ontsnapten niet aan de zonde van gemopper. Numeri 12:1-2 verhaalt enkele details over hun klacht tegen Mozes. Blijkbaar hadden ze iets tegen Mozes vanwege de Cushitische vrouw waarmee hij getrouwd was. (De Tora geeft ons geen details over hun klacht, maar de mensen raken vaak geïrriteerd door de echtgenoten van hun broer of zus.) De klacht tegen Mozes had te maken met zijn rol als leider over de vergadering. Zowel Miriam als Aäron waren naar eigen inzicht profeten. Ze hadden allebei persoonlijk profetieën van God ontvangen. Ze begonnen zich aan Mozes' alleenheerschappij over de vergadering te storen. "Heeft de HEERE dan alleen maar door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken?" (Numeri 12:2), vroegen ze. Miriam en Aäron veronderstelden dat niemand hun privégesprek kon horen. Het was hun eigen klacht tegen hun broer. Zij vergaten dat God kon horen. De Tora zegt: "En de HEERE hoorde het" (Numeri 12:2).

Hoe vaak genieten we niet van soortgelijke "private" gesprekken, vergetend dat God luistert? We moeten altijd onthouden dat onze woorden in de hemel worden gehoord en opgenomen. *"maar ik zeg u, elk niet werkzaam praatje dat de mensen spreken, daarover zullen ze een woord moeten teruggeven op de dag des oordeels; want op grond van je woorden zul je worden gerechtvaardigd, en op grond van je woorden zul je in je nadeel worden veroordeeld"* (Matteüs 12:36-37)

De HEERE sloeg Miriam met melaatsheid als straf voor het kwaadspreken tegen haar broer. Mozes kwam onmiddellijk namens haar tussenbeide met een kort, dringend gebed. De HEERE kalmeerde en verwijderde de lepra, maar Miriam moest nog voor zeven dagen buiten het kamp worden gebracht totdat ze weer ritueel geschikt was.

Het meest raadselachtige in het verhaal is de reden waarom Miriam met melaatsheid werd geslagen, maar

not. Is that fair? Perhaps Aaron was spared because of his responsibility in the priesthood or perhaps it was that Miriam was punished more harshly because she was the instigator of the gossip. Those are possible explanations, but there seems to have been one ancient tradition that taught Aaron was also struck with leprosy. According to that tradition, the Torah does not explicitly mention Aaron's punishment out of respect for the office of the high priest. Instead, Aaron's punishment was edited out of the record but remembered nonetheless. We know this was an opinion in early Judaism because one ancient rabbi warns that "Anyone who says that Aaron was also smitten with leprosy will have to give an account [in heaven]. When God has concealed the matter concerning Aaron [how dare we reveal it?]" (*Sifre* 105). Clement, the disciple of the Peter, preserved the same tradition. He taught that Aaron was also put out of the camp for seven days. Clement says, "On account of envy, Aaron and Miriam had to make their abode outside the camp" (*1 Clement* 4:11).

Aäron niet. Is dat eerlijk? Misschien werd Aäron gespaard vanwege zijn verantwoordelijkheid in het priesterschap of misschien werd Miriam harder gestraft omdat ze de aanstichtster van de roddel was. Dat zijn mogelijke verklaringen, maar het schijnt dat er een oude traditie was die leerde dat Aäron ook met melaatsheid werd geslagen. Volgens deze traditie, vernoemt de Thora Aärons straf niet expliciet, uit respect voor het ambt van de hogepriester. In plaats daarvan werd Aäron's straf uit het verslag gelaten, maar toch herinnerde men zich het feit. We weten dat deze opvatting eertijds in het Jodendom circuleerde omdat een oude rabbi waarschuwt dat "Iedereen die zegt dat Aaron ook met melaatsheid was geslagen rekenschap zal moeten geven [in de hemel]. Als God de kwestie met betrekking tot Aäron heeft stilgehouden [hoe durven wij dan ze te onthullen?]" (*Sifre* 105). Clement, de discipel van de Petrus, hield vast aan dezelfde traditie. Hij leerde dat Aäron ook voor zeven dagen uit het kamp werd gezet. Clement zegt: "Op grond van afgunst, moesten Aäron en Miriam buiten het kamp verblijven" (*1 Clement* 4:11).